

Etappe 12 Chr. Spiritualiteit Kloosterpad Groningen

In deze etappe staan we stil in de bezinning (zie andere bijlage van deze etappe) over onze verhouding tot de natuur.

In de kringen van ecologen wordt soms het christendom aangewezen als de grote boosdoener om dat in het christelijke geloof de mens boven de schepping wordt geplaatst een dat de mens de opdracht krijgt de aarde te bebouwen en te bewaren en te hersen over de vissen en vogels en over alle dieren die op aarde rondkruipen. (Genesis 1).

Gezien de ontwikkelingen de afgelopen eeuwen en de rol van christenen daarin kunnen we deze kritiek wel begrijpen. Gezien de historische ontwikkeling is dit verwijt wel een ernstige versimpeling met name omdat dit ging op basis van de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen die dit hebben mogelijk gemaakt maar het daagt wel uit om werkelijk te kijken naar het cultuurmandaat en hoe die door de eeuwen is ingevuld.

Dat raakt ook aan het beeld dat we hebben van de natuur:

- * natuur als wild woest en gevaarlijk en een vijand die onderworpen en ontgonnen moest worden
- * Of meer romantisch waarin de we alles prachtig vinden en waarin we helemaal onszelf kunnen zijn en rust vinden.

Het raakt ook aan onze positie staan we boven de natuur omdat we de kroon op de schepping zijn of zijn we met heerlijkheid gekroond? Zoals de dichter dat zegt in Psalm 8.

Stelling 1.

We zijn natuur en zijn volledig afhankelijk van de natuur en maken er onlosmakelijk onderdeel; van uit.

- * In onze darmen zitten 1,5 miljard bacteriën die het voedsel voor ons verwerken dat kunnen we zelf niet.
- * Voor ons voedsel zijn we afhankelijk van de natuur
- * Voor onze zuurstof zijn we afhankelijk van planten en algen in zee.
- * Onze rij van afhankelijkheden is enorm: zon, water, wind, regen, bacteriën etc

Stelling 2.

We nemen wel een bijzondere positie in in de natuur ten opzichte van de natuur. We zijn niet slechts dier onder de dieren. Met ons zelfbewustzijn en verantwoordelijkheid hebben we een andere positie dan alle andere levende wezens dat maakt Genesis zonneklaar.

Een inspirerend voorbeeld is Franciscus met zijn Zonnelied op de volgende pagina.

Laat de woorden diep tot je doordringen en mediteer er een poos over.

Pelgrimeren
in Groningen

Zonnelied Franciscus

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen.
U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig uw naam te noemen.
Wees geprezen, mijn Heer met al uw schepselen,
vooral door mijnheer broeder zon,
die de dag is en door wie Gij ons verlicht.
En hij is mooi en straalt met grote pracht;
van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.
Wees geprezen, mijn Heer, door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en kostbaar en mooi.
Wees geprezen, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.
Wees geprezen, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is en nederig, kostbaar en kuis.
Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.
Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en planten.
Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van uw liefde
vergiffenis schenken, en ziekte en verdrukking dragen.
Gelukkig wie dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, worden zij gekroond.
Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster de lichamelijke dood,
die geen levend mens kan ontvluchten.
Wee hen die in doodzonde sterven;
gelukkig wie zij in uw allerheiligste wil vindt,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.
Prijs en zegen mijn Heer,
en dank en dien Hem in grote nederigheid.